

URZĄD PATENTOWY



A 47 g 23/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23512.

Kl. - 34 f, 21/06.

34 f 23/04

Karl Becker
(Düsseldorf-Oberkassel, Niemcy).

Chłodnica do produktów spożywczych.

Zgłoszono 14 lutego 1935 r.

Udzielono 10 lipca 1936 r.

Pierwszeństwo: 15 lutego 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy chłodnicy do przechowywania i utrzymywania w stanie świeżym przede wszystkim artykułów żywności, przyczem wodoszczelne naczynie wewnętrzne umieszczone jest w glinianym naczyniu zewnętrznym, zamkniętem zapomocą pokrywy. W dotychczasowych chłodnicach tego rodzaju naczynie wewnętrzne ustawia się na dnie naczynia zewnętrznego. W ten sposób jednak usuwa się powierzchnię dna naczynia wewnętrznego z pod działania chłodzącego i umożliwia dzięki temu stosunkowo szybkie wyrównanie temperatury z otaczającym środowiskiem.

Ponieważ zaś w takich chłodnicach pokrywa naczynia zewnętrznego ustawiona jest w korytku, oddzielonem od wewnętrznej komory chłodniczej, przeto nie można ani obserwować stanu wody chłodzącej w komorze chłodniczej, ani też wprowadzać tej wody do naczynia bez uprzedniego zdjęcia samej pokrywy. Przy ponownem wsadzaniu pokrywy do wypełnionego wodą korytka zdarza się często, że część wody przeleje się i dostanie się do naczynia, przeznaczonego na produkty.

W chłodnicy według wynalazku tego rodzaju wady nie mają miejsca dzięki te-

mu, że wewnętrzne naczynie z materiału, nieprzepuszczającego wody, zawieszone jest w glinianym naczyniu zewnętrznym, a obszerna wobec tego komora chłodnicza łączy się za pośrednictwem kanałów z korytkiem, które otacza naczynie zewnętrzne i ujmuje pokrywę naczynia. Szczególną zaletę tej chłodnicy stanowi okoliczność, że wodę chłodzącą można wprowadzać do wnętrza naczynia zewnętrznego przez korytko i stwierdzać stan wody chłodzącej w komorze (chłodniczej) bez konieczności usuwania lub unoszenia w górę pokrywy. Wymiary kanałów, które łączą komorę na wodę chłodzącą z korytkiem, dobrane są w ten sposób, żeby były szersze niż brzeg pokrywy i zarówno po wewnętrznej, jak i zewnętrznej stronie sięgały ponad ten brzeg.

Chłodnica do utrzymywania środków żywności w stanie świeżym przedstawiona jest na rysunku dla przykładu w jednej postaci wykonania, przyczem fig. 1 wyobraża przekrój naczynia, wypełnionego wodą chłodzącą, a fig. 2 — naczynie bez pokrywy w rzucie poziomym.

Naczynie wewnętrzne 1 według wynalazku do przechowywania środków żywności zawieszono jest we wnętrzu glinianego naczynia zewnętrznego 3 na zgrubionej krawędzi 2. Naczynie zewnętrzne posiada na górnym brzegu korytko 4, które za pośrednictwem kanałów 5 pozostaje w łączności z niżej położoną komorą 6 na wodę chłodzącą. Kanały 5 mają taką szerokość, że wewnątrz i zewnątrz sięgają ponad brzeg 7 pokrywy 8, dzięki czemu zarówno po wewnętrznej, jak i po zewnętrznej stronie brzegu pokrywy znajdują się przejścia względnie otwory dla wody chłodzącej.

Korzystanie z chłodnicy do przechowywania środków żywności jest następujące.

Wewnętrzne naczynie 1, wypełnione środkami żywności, które należy przechować w stanie świeżym, zawieszono na zgrubionej krawędzi 2 w naczyniu ze-

wnętrznym 3 jeszcze przed napełnieniem tego ostatniego wodą chłodzącą. Następnie zamyka się naczynie zewnętrzne przez wstawienie pokrywy 8 do korytka 4. Teraz wlewa się wodę chłodzącą przez korytko 4 i kanały 5, które po wewnętrznej i zewnętrznej stronie sięgają ponad brzeg pokrywy, do komory 6 zewnętrznego naczynia. Przy nalewaniu woda chłodząca wznosi się przez szerokie kanały 5 do korytka 4, opływając brzeg pokrywy po stronie wewnętrznej i zewnętrznej. Wedle stanu wody w korytku można łatwo stwierdzić, czy komora 6 dostatecznie wypełniła się wodą chłodzącą. Wprowadzanie wody do wnętrza może się odbywać bez zdejmowania pokrywy, ponieważ woda może bez przeszkód spływać przy brzegu pokrywy do położonej niżej komory chłodzącej. Również bez przeszkód może woda przy wznoszeniu się przenikać do pierścieniowego korytka po stronie wewnętrznej i zewnętrznej brzegu pokrywy.

Ponieważ wodę chłodzącą wlewa się do komory 6 dopiero po nałożeniu pokrywy 8, przeto woda nie może w żaden sposób przeniknąć do środków żywności, umieszczonych w naczyniu wewnętrznym. Uniezwolnione jest również przelewanie się wody, ponieważ pokrywa 8 nie zanurza się, jak dotychczas, w korytku, wypełnionym wodą chłodzącą i zamkniętym, lecz wstawia ją do pustego korytka. Przy uzupełnianiu wyparowanej wody nie trzeba przerywać chłodzenia, ponieważ wodę chłodzącą wprowadza się do komory 6 zawsze z zewnątrz przez korytko 4 i jej kanały 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Chłodnica do przechowywania w stanie świeżym przede wszystkim środków żywności, której wewnętrzne, nieprzepuszczalne dla wody naczynie umieszczone jest w glinianym naczyniu zewnętrznym, zamykanem zapomocą pokrywy, znamien-

tem, że naczynie wewnętrzne (1) zawieszono jest na zgrubionej krawędzi (2) naczynia zewnętrznego (3), którego komora (6) na wodę chłodzącą łączy się za pośrednictwem kanałów (5) z korytkiem (4), otaczającym zewnętrzne naczynie i ujmującym jego pokrywę (8).

2. Chłodnica według zastrz. 1, znamienna tem, że kanały (5), łączące komo-

rę (6) na wodę chłodzącą z korytkiem (4), są szersze od brzegu (7) pokrywy (8), wskutek czego kanały te wewnątrz, jak i zewnątrz sięgają ponad brzeg pokrywy.

Karl Becker.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

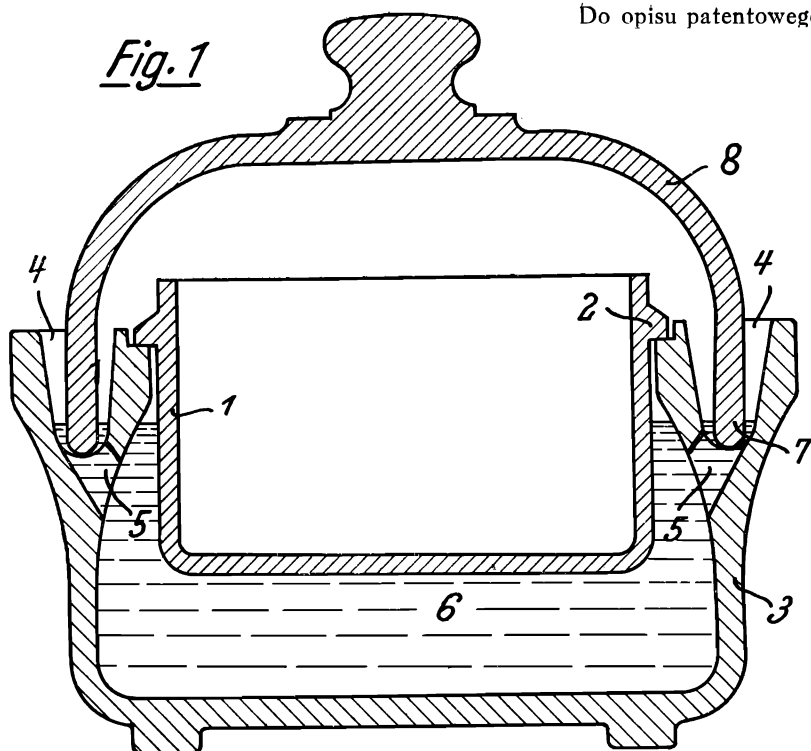


Fig. 2

